

De Maarten Luther – Kerk of “Buurthuis”?

(Gemeentebled Luthers Amsterdam, 3 – 2013)

Duidelijk is: deze beide concepten, “Kerk” of “Buurthuis” zijn niet elkaars tegengestelden! Veelmeer is het zo, dat hebben wij in de MLK keer op keer ervaren, dat het een het ander insluit, en dat daarbij juist een nadrukkelijk Lutherse “ekklesiologie”, een Lutherse kerkleer, de achtergrond vormt. De Maarten Luther is ‘kerk’ **omdat** daar ook het hart ligt van de buurt. Ze is een plek waar, in het nadenken over wat en waar en hoe ‘kerk gebeurt’, ook de stem van degene gehoord wordt, die er, om welke reden dan ook, afstand van hebben genomen, of die door een restrictieve vorm van kerkzijn in feite zijn weggejaagd, en daarmee van een heel taalveld van geloof vervreemd zijn geraakt.

De Maarten Luther Kerk is een plek waar de tekst van de Goede Herder (Jh 10,16) tastbare gestalte krijgt: *“... ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze schaapskooi komen. Ook die moet ik hoeden, ook zij zullen naar mijn stem luisteren: dan zal er één kudde zijn, met één herder.”*

In de MLK is ‘kerk’, geheel in de lijn van de Lutherse theoloog Dietrich Bonhoeffer, - *“kerk met een solidariteitsopdracht in de wereld”*, wetende om het feit dat *“het ons, sinds God in Christus vlees werd en in de wereld kwam, verboden is om van twee ruimten te spreken of te beweren dat er twee werkelijkheden zijn: Er is enkel deze ene wereld,... en de gelovige mens komt enkel door de wereld bij God, en niet aan die wereld voorbij...”* (DBW 6 (E) pg 53)

De wereld serieus nemen, en de vele verhalen van pijn en vervreemding en eenzaamheid die mensen in de wereld ervaren, en doen wat kan, dat is taak van de kerk. Daarom is het diaconale project Kopje The+ ook een wezenlijk element in ons gemeentezijn. Het staat voor de geloofwaardigheid van wat wij uitdragen als kerk. Mensen ervaren: op deze plek in en rondom de Maarten Luther Kerk en bij de gemeenschap die daar bijeen komt, krijgt de boodschap van genade en barmhartigheid, maar ook het besef van gebrokenheid van leven, hele praktische handen en voeten, en wordt heel praktisch vertaald naar aandacht voor mensen. Hier gebeurt onderling pastoraat onafhankelijk van de vraag van formeel lidmaatschap of belijdenis. Hier weten wij om elkaars zwaktes en dragen elkaars lasten, en houden elkaar vast. En zo ontstaat gemeenschap, *communio*, met in haar centrum fijn en voorzichtig geformuleerd in de tussentonen en harmonieën van taal en klank, het geheim van Christus.

Dat zien wij gebeuren, en het wordt ook herkend door de door de vele groepen van theologen en onderzoekers die door het jaar heen vanuit binnen- en buitenland bij ons op bezoek komen, om meer over deze bijzondere plek “MLK” te horen, over hoe wij kerk zijn temidden van en voor de samenleving, als één van de voorbeelden voor vernieuwende vormen van kerkzijn, van toekomst van de kerk...

Mogen wij daar trots op zijn? Ik denk van wel, - en wel allen die gezamenlijk dit mooie proces mee dragen. Hebben we ‘de’ vorm gevonden? Nee zeker niet. We moeten, dat beseffen wij maar al te goed, verder werken aan duurzame, ook financieel duurzame constructies van ons kerkzijn in de MLK. Maar we zijn al een heel eind op de goede weg. Laten wij verder gaan!

ds Andreas Wöhle / predikant ELG Amsterdam